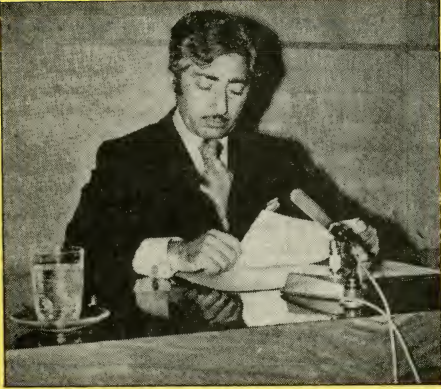

بِغَام

محمد موسیٰ شفیق

سرریزہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

بیت

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرریه : الحاج ننگیال

دکتاب نمبر : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہذیر
خپرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمونیکال دثوریماشت

دفرہنگ جہادپستی اوبانکی پتہ

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانکی : جیب بانک 3014

میو مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام اوشفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ولخطا لریب توب
دوخت یو رنگین سوغات دی او ددوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثیرت

اوخاطري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د
هنه مهال سره په یې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر دوسته
د سترو دولتي پوستونو له شا دهغني ارمان کړی او ویلی دي: «... که

زړه ددې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هریرکال نه په هماغه تنگ،
تربیا وپو تیاره و ارا العلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن وارخطا ولا لهانده زلي دیو شاعر، ادیب او -
لیکوال په صفت دومره نه پښني - دهغه وذرت او صدارت او په
مجسمع کې سیاست ددوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه
کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پلر، کسان خبر تیارې په
افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لومړ

اجتماعي اداري موقف ته رهندي دی هغوی بیاخیل فن او هنر ته داسي
دمه وکړی چې بیا یې **کله شوک**، **عکس** آثار لوی او حال یې گوري-
داکومان هم نشی کولی چې دادي دپرون هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې **اثر مطالعه کوي**.

من هم زهروږ: **جهاد مشران** چې پخول لیکوال هم و وینوال هم او-
صهافیان هم هغه دپرون لیکوال نه بسیني کوم چې په شریعات - عرفان-
قضا ادب - کلهیخ - پیام حق وړانگه او... خپرونو کې لیده کېدل .

دلته د مسخوم ماستر فضل کړیم د د لیکوال مرثیو «لیکنه سري ته
د کا نبي کرينه و بسیني، اوزه خپله چې مرحوم شفیق خوږه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم د وروپي د وږسرا وصدراعظم په نامه نه
پېژم، حکمکه دده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته. نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کپړي خو «پیغام» او «عقربان» به یې ترقیامته ژوندی وي او همدغه
ورد دوی نور لیکني او شعر ونه هم.

د شفیق پیغام چې خوږه دپرون خوانانو ته دبیداری دجرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او دن زلمي هم ورته اړدی
اوهم ورو: دغه پیغام دغه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی.
دا پیغام دپرون له پارو هم و دن هم دی او سبا هم دغه پیغام تېر خوږتوب
سترگو ته دروي او نزاره یادونه راسپړي له نن هم خبری کوی او د
راتلونکی بڼه هم بسیني.

شفيق پوڇڻ خياله ليکي:

«زما نوم محمد موسى شفيق دي پلاري مولوي محمد بل هيس
کاموي نوم پري. زمين کورن. دنکرهار ولايت دکامی په سيمه کي
اوسپري اويواړن دکلمي تاريخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کي چيرته چي زما پلار دپه موند کاکا و
د ۱۳۰۸ هـ ش کال دجونز په پنځمه زېږېدلی يم.

زما رسمي تحصيلات په ابتدايي مرحله کي دکامی اوکابل په مکتبونو کي
په نيروي بيا وروسته دپلار په اراده او امر دنکرهار ولايت دجيم المدارس
په مدرسه کي شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسي ته راغلم چېرته مي چي دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترقي لودلم،
دمدرسي وروسته په شاهي دارالتحريير کي مقرر شوم او بيا وروسته
دپوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصيل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصيل د ختم نه وروسته امريکي ته ولاړم.

زما د تحصيل درجه داده:

دېکلوړيا معادله شهادت نامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دليسانس

شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ عدلی چارو کی دماستری شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ مقایسوی حقوق کی دماستری شهادتنامہ لہ امریکی شخہ۔ دموڈز بہ ہی پارسی او پلاڑی پسنتر دہ او ما ویرم عربی او انگلیسی

ہم لوستلی دی

زما پہ تربیہ کی لومری مؤثر شخص زما پلاڑی دھنہ ڈر و مشبو افکار و ما کی تاثیر کریدی او جینی ہنہ نظریات پی ہم پہ ما تحصیل شوی چی دخیلی زما پی دپارہ ہنہ تہ مفید بنکارہ کیدل مگر اوس دیس منفی - جہیان شکل لری۔ زما پلاڑ دھنہ او بڑ او حساس ماسریت لہ کبلہ چی د افغانستان پہ اوسخی او پخوانی دورو کی پی سرتہ رسرئی د افغانستان پہ تاریخ کی دیر معین ذہنیت نہایت کی کوی ، زہ پہ خیلہ پہ خیل خان کی دھنہ د مشبو او کتود و نظریات تاثیرات گودم ، دھنہ نہ وروستہ پہ اجتماعی شروند کی دپسنتر جینو ز میا لیا دیا نو زما پہ تربیہ کی برخہ اخیستی دہ او پہ دارالعلوم کی دمولانا غلام نبی کاموی اثر زما پہ فکر بانڈی د - مخصوصی یادونی و دردی .

پہ مصر کی ہی د بناغلی و داوی ، نہ ہم ڈرہ مستقیمہ استفا دہ و کرہ او قاهرہ ثقافتی محیط درسی تحصیل نہ علاوہ زما د فکر پہ وسعت بانڈی زیات تاثیر و کر ، دامر کی سفر او قامت د غربی ژوندانہ د طرز سر آشنا کریم او بالاخرہ د ہی مختلف مؤثراتو د تفاعل پہ نتیجہ کی ماسرہ ہم یو شہر ثابت نظریات د ژوندانہ پہ باب کی پیدا شول چی زہ و ژ خیلہ لارہ ولیم او ہر دوستان لرم چی موافقہ و درہ نلری .

زما فعالیت د حقوق و قوانینو پہ ساحہ کی دی وظیفہ ہی عدلی

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیر په اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللی حقوقو او مقایسوي حقوقو د تدریس
دنده.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله مې پخوا شعروم وايه
او اوس هم د شعر شيطان کله کله راباندې پېښه کوي. *
شفيق ليکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله مې پخوا هم
شعروا يه او اوس هم راياندي کله کله د شعر شيطان پېښه کوي. خوزه وايه چې
مرحوم شفيق دري او پښتو ادب ته د روند، مثالي او بنسټيز کار کړی دی
دلته د کيسې ليکلو لارې په غځينه کړې او نوښت لیکواله پاره يې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پيړۍ څلورلی دی دوی معياري افسانې وليکلې د فن
په لحاظ په تړل پوره او د چاپېريال د مسلطو شرایطو او ښې اغورگړی او د ټولني
د نيمگړتياوو د سمون په لار کې د زړه کړې وړه .

هغه وخت چې افسانې لا د هېواد په خپرونو کې غزروني نه وې کړې.
په دې ډول شفيق په پښتو ادب کې دلته د کيسې او انقلابي شعرو کاروان
جړمې وغځاوه او په پوره ډاډه سره ويلاي شو چې که مرحوم شفيق
سياست او اداري بوختيد نو زه وی مصروف کړی فن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوچ موج او معراج پورې درولی وای او ادبياتو
ته به يې دخپل لور او استعداد او ښوځ له مخې داسې هر څه ځين کار کړي
و چې د تخليق او تحقيق په ډول وړ وگورونو کې به يې په سيمه کې بر اولري
مقام گټلی وای.

دانشی د شفیق او خونړو گوټو په شهبړیکوالو او ادیبانو ځانگړنه
وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې یې پاڅه معیاری او کړه ادبی
اوهنډی آثار را منځ ته کړی دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی
چې د لیکوال مړونی ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر
دوته گران شي څومرېکې وکړي چې پښتو لیکنه یې پڅه وگڼي او که دري.
داد شفیق دهغه مهال ادبی فن پارې وی چې ده لا د ځوانی او تحصیل
شپې تېرولی او سړی دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی
فن څومره پرمختگ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانی
لیکنی له یوه ځانگړي کړه او استادانه انداز او اسلوب څخه برخمنی
دی . چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پرتوگه ترې څرگندېدای شي .

پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو
له مخی کمیت په لحاظ لږ ادبی آثار لري ایښي خو کیفیت په لحاظ د یوه استادانه ، معیاری
او ژوند او شرایطو د غوښتنی برابرو موادو د الهام او پیغام ازا کې یې ډېرې موندلې شي .
ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته په زندان
کې هم ارزښتناکه لیکنې او پلټنې کړي او قدرآن کړم تفسیر یې
کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زمونږ د اسلامي
فرهنگ د بیا ایښي ډېره لویه پانگه وی .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر و. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو نوسره تړلی و او د هغه د فن خښتې او مساله د تهرنې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستونګود ویناوال په توګه د خپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هنر په کونټرول کې د هغو ستونزو او علاج انځورولو، د هغه فکر ژور وړی او خیال لوړ و. نظريې ځیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد و. د قام مصیبت د هغه مصیبت و او د وګړو پریشانی او بد حالی د هغه خپله پریشانی و. وګړي هغه د خپل وجود په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې کوره او ککړېدلی هرو سا ننده. هر فریاد. هر درد او هر کلک او داسې محسوس او لکه چې په خپله تهرېږي او دې خان په ټوله معنا د هغه په ځای کښي د ازما خبره نده د ده شعر ونه

دغه ټکی څرګندوي او د ده د فن د دې خبرې شاعري وګړي او -

را سپري بي .
 هغه يراخي خانته سرکالي نه غوښته هغه د قام اولوس د -
 ښکېر و مين او براله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سرپازی
 د جذبې غوښتونکی و او د يوه بي خوده لېونی د سرشاره استغنا
 هيله من ، چې زخمي زړه يې له نورو پرهر ژلوسره په وينې کې نورو
 ورننگېږي :

استغنا ديوه بي خوده دېوانه را
 پاکيزه يوه د ميځي کاشانه را
 زخمي زړه يې لپه نورو وينو رنگ کړه
 سرپازی ديوه سرپټېږي پروانه را

شفيق پدې گروهمن و چې د خپل ولس وېر جنه وضعه يې
 د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
 حق په لار کې هغه د منصور د سرپازی د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کې خوندي سوز را
 دېره ځای په ارامانو د کوه طور را
 چې د حق له پاره دار په ليمه ښکل کړم
 هومره جوش د سرپازی لکه منصور را

شفيق چې کورې د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
 کورې ته نژدې کېږي او نننی تش په نوم تمدن څه وېر د معنا او
 روحانيت په ککر تالان کې کورې او د ژوند فطري بڼه يې بدلې کړې
 نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديوه غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
 ماديت د غرب لاهو کرکړو تبا ه کپړو
 زه موبن روح تيروغبي غونډې امل در ا
 معنوي اساس مورتنگ په خپل قدا کر
 د منزل په لوري بيا منډ ي د باد را
 شفيق - زړه بيراخي د توحيد خاي بولي - نړوي ميني او غوښتني
 له زړه غنډ لبرې ککړي او زړه حرم له هر ډول بول تانوا پاک او سپيڅلی
 غواړي:

آئينه چې د جهان د نندار ووشي
 دا يرموتقي درد منندو ډي جام ديم را
 د توحيد لمبي ډي سرې لره سينه کپ
 له بول تانونه خالي د زړه حرم را
 شفيق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
 ځلنده مثال په رها کې د پير غنډ د منزل لار تاي که نه نو بيا به
 ټولنه يوه لار ورکي ټولنه وي له معنا او روحانيت غنډ لرې او د
 ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيگره درد او ميني سوي داغ را
 سينه ټوله د معنی د کلو باغ را
 ډي تيارو سفرې لارانه وړ کپړي
 تپه لاس د حقيقت ښکلی خراغ را

له شفيق سره د خپل هېواد د پير غنډک او ترقي تلوسه و او پډې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعی خدای وړکړېو شتمنيو سره
سره بهرته پاته دی ځکه خو هغه د دې اړامجن و چې هېواد يې
خوږو چې ترڅه کېږي د بهر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو په ټټه بله لارښوایده.

دې تورم کې لکه لمر هور و مثال را

د بهر و ځکې لار و و پورې وصال را

قافلې نه وروسته کېږي وسایست کم دی

په شېبه کې مونږ ته تون د تلو دکال را

مونږ ځکې وویل چې شفیق چې هر څه له خدایه غوښتل دولس
او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او وصال حیثیتونه
يې دغه هدف ته وقف ککړي و محنتی خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نوږن څي زخي په درد ووا را

آزادی او حریت پدې دنيا را

چې د قام په دردي و خوري هغه خړتري

هسي شانی ښکلی ذوق و تننا را

بل خای لدې هم پل ځکې بزي او وايي :

سینه پاکه له و هونوله و سولس را

ښه عیط کې مې اولز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت و رکړې قام تېر ته

هغه مهت هغه بازل و له هغه لاس را

شفیق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرایط کوري چې د

چينن منڀني سياستون لوري څنگه دده وطن د بلا خوږې او بربادي
کړې ته نژدې کوي نو لکه هر وطن دوست شاعر دې هم
وځړ پېرې خوله دغه د ول گواښونو سره د مقابلي له پاره د ولس
د ټولو پر گټو د ټينگ وحدت او هر له خوښتو ک غږ پورته کوي
چې د راروان خطرناک سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چې په بنيتيا هم تبا ککوونکی و او وران وونکی .

که وايړ چې هم پدې شافې اوسېږو

نوپه مېرو او معدومو به شمېرېږو

راځي هله چې لاسونه سره وگرځو

گني داسېلاب چې راغی تبا ه کپړو

هغه له وطن سره مينی او د خپل ضمير غږ او وجدان او احساس

د څرکيو څخه دا هول ترجيافي کوي:

مونږ په ايشيا کې يو مسعود افغانستان غواړو

مونږ حکومت او حاکميت د پاک قران غواړو

ابا په سوله امنيت باندې جهان غواړو

د قام خادم چې وي هغه ځملي امام دی زمونږ

لکه نسيم د باغ گلونو ته پيغام دی زمونږ

شفيق د خپلې لارې اورم له پاره د فعاليت او مبارزې ستونزې

ليدلی او پدې لار کې يې کړل وونه او ناخوالې يې حتمي گڼلې خو

لدې سره ډاډه و چې حوادث يې دارادې لوری نشي بدلولی او ستونزې

او خطر ونه يې له هدف څخه نشي گرځولی:

مهر به نشي اراده ۾ي حاد شوکي
 لسره ۾ي عالي دهر وروحيات دی
 شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته ۾ي کله درد
 ورثي او دظالم لاسونه هماغسي د مظلوم په وهلو تکلوشنه
 وگوري نودا فريادي ۾ي له خوږي ووځي ؛

داتومي ۾ي ۾ي ۾ي اغزي دره ۾ي سترگو
 کوم ۾ي ۾ي محکوم ظالم او کوم صياد دی
 ۾ي آسمان ۾ي ظالما تو نه رالسو ۾ي ۾ي
 معلوم ۾ي ۾ي تاثيره ۾ي فرياد دی .

شفيق د خپل اسلامي او ملي غرور په تکیه پر خپلو تلو بد خواهانو
 او دښمنانو يي دروند او دواړو من غن ڪوي ، خپل تېرم ودي يادوي
 او په شومو نيتونو ۾ي ۾ي خاندني او ټوټي ڪوي :

دستان ۾ي د ايشيا ۾ي زو استاد وم
 تالو ستله هغه وخت ۾ي سپياره
 مخ ۾ي توڙ شه اوين زما سره دعوه کړي
 ته او خدای نو ۾ي همدغه ۾ي قرارو

شفيق متعهد او ژمن شاعر و هغه شعر او ادب د خوشحالي او
 رنگين تصويراتو لفظي نه گڼه او نه د مداحي وسيله - هغه د شعر او ادب
 له پارو د تعهد او مسلک پر ضرورت قائل و - هغه ادب د ژوند ، هدف او
 سلام له پارو حاصل کړو من و - هغه ۾ي تعهد او ۾ي مسلک شاعر ورکه
 غواړي او پر هغه اور لگوي ؛

اوپر ٿو ڏندون پوري ڪرڻ جي نوي آزادي ڳڻي
ورڪه شاعري شه ڇي مسلڪ ورسره نه وي

هو ڇڪي مروي ويل ڇي موبڻ شفيق ديرو شاعر اواڊيب په توڳه پڙهڻو نه د
وزير-سفينس اوصدا اعظم په نوم د شعر له مخي بي پڙهڻو اود فن په هنداره
کي ورته گورو د هغه شعر اوفن په هنداره کي ڇي د دوي د ٿرڻو ديري
تاڪلي دوري ادي پاڳه اوتاثرات گهڻي شي اوڪه خنڱه ڇي څرڪنده ڪري
شوه د هغه فن د ٿرڻو له پاره دي د پرگنو د زورونو غبن اود ضمير آڻهڻي،
اود تروني د مسطر شرايط منعڪس ڪوونڪي اود وخت ناينده ه - ڇي دشاعر د هغه
ميني اوتلوسي ازانگه بنه تر ڇي څرڪنده پدي شي ڇي هغه بي د خپلي
تروني د نيمڪرتيا وود سمون او پر مخنڱ اوسوڪالي له پاره لري .
هغه خپل فن د مقصديت په زانگه اود اجتماع په غيڙ کي رالوي ڪري
دهنه د شعر هربيت له ظلم څڻه د نفرت اود خاشن په مقابل کي د -
کيني داوور بخري بندي اود مظلوم اوبهروزي په زخمو پڙهڻي لکسوي -
حڪه خود هغه فن ادي دي اوتليا ته د پرون هم دنن هم اوسبا هم .
بي حايه به نري ڇي د هېواد دنا متروينا وال قدر من غمخور صيب
دغه شعر راغبرگ ڪسروم اچي محمد موسي شفيق بي دا فتافي
ڪوه طور موسي ڪنڀي :

ته شفيق بي ته رفيق بي ته موسي زمونڊن دطوري

نوم دي حڪه د زور سره خود زورونو په جهان شو *

* - وگه لويه هنگامه د عبدالله غمخوراثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

نياغلی صباح الدين کاشککي په «دهه قانون اساسي» کې ليکي؛
ماشفيق له هغه وخته پېژانده کله چې د ۱۹۵۰ کال د لسيزې په
دو ستيزې کې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد
ته راستان شوی و. مورن دخپل هېواد د پرمختګ او سرکالی د پاره
ګډې نظريې درلودې. او دواړو د هغو اصلاحاتو پلي کول چې بيا
د دوو ستيزه يي ډېرو برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړي شوه
د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار ګنده.

کله چې شفيق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د مياشتې په لومړيو کې
له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزير
په توګه برخه واخلم ما د هغه داغوبنښتنه په دوو شرطونو ومنله - په
حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نيول
او د حکومت سر پيرسته د يو ټيم رامنځته کېدل چې د هغه پختمګ
کې ماته صلاحيت لاکړي شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بيا دي
بدلونونه رامنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفيق پر خلاف احساس
دومره تنګ او تېز شوی وو چې ماله هغه سر په صلارت کې يو شپه
په خبرو کې د موضوع رامنځته کړه هغه وويل چې زه هم له ستونزې
بڼه خبريم . د سلطنتي کورنۍ غړي په هېواد کې د رامنځته شوو پېښو نه
خو اشيغی شوی وواو پر هېدل چې په هره بڼه به د قدرت وګی دډری له
لاسونو وځي . هغری پخپله غه کې دکلمې ارادې خاوند يو صدراعظم
ليده چې په حکومتی چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنی د -
مخنيوی په ګډون يې په اساسي قانون کې د شاملو موادو د پلي کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي .
دسلطنتي ڪورٽ، حڪومتي غري اوكيني لائين له دفعه بدلون ٿيڻه به وڃي
ڪي سٽول . هغوي ڀڃيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوڀر ڀڃڪڙهه اوڀاڻه
هوڻو مشرتابه را منڃته ڪڍل ليدل ڇي به سائونٽي ڪي ڀي دقد رت
لاسته لاولو دياره د هغوي ڀڃرائي هيلي له منڃهه وڃي .

شفيق دسياسي گوندونو، دولايتونو دجگرواوسيار واليو دقانون
په پلي ڪولو ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ڀڃه دپاد شاه
منظوري تر لاسه ڪره له. دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لر له ڇي دفظا هو
په گورون دعامو غونڊو دتنظيم قانون هم پلي ڪري .

د مطبوعاتقانون ڇي په ۱۹۶۵ کال ڪي د محمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم ترپيا ڪي لاندې ونيرل شو .
يوازي هغه جريدو د خپريدو حق درلو ڇي په يقيني، بشپړه او فعال تر ڪه
ڀي داساسي قانون ارزښتونه دهغه دهدف اومتق په نظر ڪي نيولي،
په پام ڪي نيول .

دملڪي ماموئينو قانون ڇي دهغه تصويب دڙي پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب شراو په هغه پورې اړوند اختلافونه په اريانو ڪي
ډول له منڃه نيولي سٽول .

د دي ديار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر ڀي مرسته ڪري وي
دهغوئو سر پرنا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي ڀي بنه نيولي وهاعلان
ڪره ڇي دحڪومتي اعلانونو موسسه به داوڻيزو جريدو په سلو ڪي
دپوش او د وڃيا نيز په سلو ڪي سٽل چاپي لگښتونه دولتي اعلانونو
له لاري وريوي . ده پري ليڪلي صدراعظم شفيق وتوانڀڻه ڇي د

آزاد و مطبوعه اتو سر بیروم ولی نبی اریکی لامنخته کړی .
د شفیق په دوره کې لږ لږ افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
بیرون د اسلام د سپینې دین دار زبنتونو په راغونډ کې د هېواد پر مخکښ
اوسو کالی د پاره دعا کوله .

د شفیق په حکم د شهر غلغله رسنولن چې د حاجی یعقوب جامع
جومات ته غامخ و . اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوې په
توکه کتبه اوچتپه ه اولهته د دولت مخورو ملک زانگ کاوه بند کړ .
همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
بیرون کز بنه غور کړی و وتل شو .

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
شېرو افغانانو د مخالفتونو سره په کابل بناړ کې دیوې کلیسا وړانولو
امر صادر کړ . دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
ترڅنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه .

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
د حکومت او رژیم دواړو له منځه تللی زبینه برابره کړه . پدې برخه کې
دده تر ټولو مهم کار د ایران سره د هلمند رود د اوبو د تړون لاسلیکول
و . دده دغه تړون په هېواد کې دننه او په غیر مستقیم ډول د روس
لخوا د سغمنو مخالفونو سره لاسلیک کړ .

شفیق له هغویو سره نېوکسانونه وو چې د شور د بد مغی کودتانه پس
سمدستی ونیول شو . هغه یې د نورو پخلیو لولو ته اړه بند یا نوسره د
ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګې لاندې سغمنو کې تقریباً یوه اوونۍ

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجې په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼد یا نوسم د ودانې نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته دکارمل رژیم کې د جنرالی رستي ته ورسېد او د دفاع وزارت د مرستیال څوک یې هم ترلاسه کړه کله چې د خلقیانو په وخت کې د پرچم لوبې د نورو لوبو وغږو په څېر د خلقیانو لخوا بندي شوی و چې هلې یې د نورو بندیانو په وړاندې اعتراف کړی و چې ده شفیق دکابل په هولای ډگر کې په تروما نڅه په سر و ویشته.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه، نجیبناکرو او بڼکېلاک کړو نڅه خلاصون په لاره کې د شفیق لیری لید او ستر همت تر ټوله پاتې وې شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت او تقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د (۲،۵ کلني زیاتوالی په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وگرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه او نژادونه د یوه داسې واحد ملت د منځته راوړلو هڅه ونشي نیولی چې په گډه سره دخپل پرمختگ د پاره کار وکړي. هغه دخپل څو میاشتني صدارت په موده کې په ډاگه کړه چې انسان کولی شي دیرې نااندره شورا سره په بریالی توگه کار وکړي. هغه او د — کابینې غړو به یې پرله پسې څو ساعتونه په صبر او تینکا سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژند کولی احساس منځته راولي.*

ډاکتر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس و جانیات روس در افغانستان»

* - ذریع تفصیل له پاره گوړی دهه قانون اساسي اساسی... د صباح الدین کنگلی لیکنه

کي ليکڻي،

روسانو شفيق د حڪومت پر نسبت دخيلي ويرې او غوسې له مخې په ژوره توگه داو ضاع خارج ڪوله او په سخته اندېښنه کې لوېدلې وواو لاري گوردرد پيدا ڪولو په لټه کې وځکه دوی پوهېدل چي له يوه تازه کار، حساس، پوه، هونبنيار، اء خيڙڪ او بانسڙي حرف سره نشي ڪولی د دوی، دارا و تهديد له لاري غلڪې ولاشي ځکه خو روسان پدې لټه کې شل چي هر څنگه وي سياسي شفيق له منځه يوسي دوی لومړي دا هڅه وکړه چې دربار پدې قانع کړي چې شفيق له مخې ليري کړي خوونه توانيدل. روسان وځ تر وځي دشفيق له اجرائي قدرت مخه په تشويش او ويره کې لوېدل .

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د تو طيسو او شيطنو تر له مخې دارپکو خړپرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چې له دغو کاو د يو اسلامي هېواد سره درو بطوله منځه وغه سرطاني داني ليري کړي.

د هيليند او بوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د - اتقان ملت د جريدې د خبريال د دغي پرېښتني په ځواب کې چې د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړي شي وويل هو! سور نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو د خپلو تړولو مکاناتو په لگولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چې دروس دکټور تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته بربوه کاندې په لومړي قدم کې

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وڅوڅو خپل تېري او تسلط د مقدماتي په توګه ترې کار واخلي .

په خارجي او داخلي ډګرونو کې د شفيق نوبستز نه اوجدي کړني د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او نېکپلاګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږ په ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیونو افغانينو په لګښت په پېښور درول کېږي چې د هغې د په کارولو کې او ګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د ججز په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیونو افغانينو په لګښت جوړېږي چې د تولید ، دکارګرانو له پاره دکار د پیدایښي ، پانګې اېښوونې او اړتیاو د پوره کېدو ښې او داخلي منابعو د په کارولو کې له مخې ښې ځانګړې اقتصادي اړخښت درلوده پوهېږي په برخه کې هم ځانګړې پاملرنې تر ګڼو کېده اولیدل کېدل چې د بیولوژيکي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استثمار د نفوذ مخه او ځوانانو د افکارو د مسوم کېدو لاره وتړل شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس او د لوښت د زده کړو د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بنه عیارول په دېرېر جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده .

د دغو تېولو جدي او اغیزمنو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د ګڼو د بدبختي ، فقر ، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او د بهرنیو هلو ځویو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږي او غوښي او د نورو هم ژبنغاړنده کړلو له دغه ویرې چې

هسې نه دغه پسته او توره مړې چې کلونه کلونه يې دهغې وتړلاسه
 ڪولوله پاره هلې ځلې كړې له لاسه وركړې دشفيق دحکومت د
 نسکورېدو له پاره پرواؤځان لاس وواهد او خپله مخه يې پرانستې
 پرېښود. او كرميلين له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه ديوه پيو ،
 هونښيار، مديرو او عامل حريف موجوديت له منځه يووړه.*
 مرحوم شفيق دخپل صدارت د بهرلن موده كې وكولى شول چې د
 اسلام دنېمنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې ديوه كلك بند بنسټ
 كېږدي او د لادينيت اوفساد پر ضد گڼ اصلاحي فعاليتونه بسپح
 كاندې.

ټولو موقعو ته خپرونو ته لارښوونه وشوه چې دا اسلامي مقالو او-
 مضامينو له پاره اختصاصي مخونه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت
 پرضد دشفيق دحکومت هراړخيز فعاليتونه اوسلطني كورني د
 ځينو خود مړو عناصرو مقابلېه دشفيق د جريئت او شهامت
 ښكارندوي گڼل كېږي.

دكهيځ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز كال ددلوې دلومړي نېټې
 په گڼه كې ليكي:

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده كړې چې موږ د
 خلكو هيلې د اسلام دمقدس دين داساساتو د پيروي په اړه درك كړي
 اوهغه دره چې په خلكو كې له مقدساتو سره د بې پروايي اوسا تېرې له
 اړخه پيدا كېږي ما خپله حس كړې موند. به خپل ټول تران ددغه ډول
 سرغړونو د مخنيوي په لار كې په كار واچوو.»

*- دزيات تفصيل په پاوگوري دسايس وجايات رومن د افغانستان - دگلترختنه
 ۲۲۶ - ۲۳۰ مخونه.

کهیخ لیکي «دیناغلی شفیق دغه خرگند وئی نرمون، په نزدکله
د تبصرې او پاملرني وړ دی چې پدې وروستی لسيزه کې د حکومت
یوه مشر هم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه وړ سرغړونو په هکله
نظر ندی خرگند کړی او د هغو د مخنیوی په لار کې یې د مسوولیت
احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له
مقدساتو سره یې پروایی او ساتیري گنجل کېږي دوی یې پروایی او -
د بنسټي نده گنجل او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف -
گنجلی همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي
څېرې له برېښه ولو څخه ځان تر نه گوښه کړی او دا جرئت یې نشو کولی
چې د هغوی له څېرو پر دې لېرې کړي او هغوی اکه څنگه چې دي -
هغسې تړلني ته وروښيي او قانون منگولونه یې وسپاري»
کهیخ په پای کې لیکي: (موږ پداسې حال کې چې دیناغلی صدر اعظم

شفیق ددغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا تر دې نرموږن په عقیده دیو
صدر اعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له
نازک پر لور څخه تېر کېږي داده چې اسلامي اړخمنتونو ته پاملرنه وکړي او د -
اسلام د مقدس دین د ښېگړو او لارښوونو په رڼا کې د مادي پرمختگ
په لار کې گړندی قدمونه واخلي.*

شفیق که طالب وکه عمل - که د دولت مامور و او که په پرمخترن کې
استاد - سفیر و او که وزیر او صدر اعظم د هېواد د پرمختگ اوله هېواد څخه
د څېبیا ککړو د لاس په لاندون او د نړیوال استکبار د توطیو او مانو روغ
د هېواد د تفریفي او په خپلو ښېرو ږدې نی هيله او احساس یې په زړه کې

* - کهیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې گڼه

غور ځنگونډه وهل هغه د هېواد د پرمختګ سخت لېږل و چې د دغه ډول مېني او احساس څرګند دوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کارو عمراني پلانونو او موقف له مخې بڼه تراکېدای شي .

خو ځنګه چې نړېځور ښکېلاک د دغه ډول هستيو په دېمنې اوله له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شیطانت درېغه نکړي او دغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليري کوي . او دخپلواستعماري ناولوا هداغو په لار کې يې سترخنده بريځي ځکه خړي په دېمنې کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نکوي زړ خپلي خبرې د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د هلمند د لوبو تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړي و:

زه د افغانانو پر فطري درایت بشپړه عقیده لرم او نن يو ځل بيا د دغه درایت له مخې حساب او پير هغه تکیه کوم هغه څه چې زموږ په تړون او سنجش کې ووهغه مو د هېواد د مصلحت او ګټو د تأمین پر غرض تېر کپړل د دغه مصلحت او منفعت د دوستي تشخيص د افغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده ځای لری - که زموږ کړنې يې سمې وګنلی زه او زما ملګري به ښکېرغوي چې هېواد ته دغه مصدکر کېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بيا هم زموږ ښکېرغی ده چې د دولت اساسي قانون پرېښور ده چې د يوه حکومت تېروتنه پرېنتی اور تلونکی توکم وپېيلی شي .

لوی او تر اتنا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها نندا غیزمن وګرځوي او د هېواد او خلکو مسل او مستند لاري *

* - ویکه جبهه ملي جبهه د ۱۳۵۱ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې ګڼه .

* * *

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس
اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازمی‌گردن با مقدمات مردم پیدا
می‌شود من هم حس کردم و ماسمی خود را برای جلوگیری از تخطیهای
دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و کتب گلیج جریده دشتیق دمصاحبی بیو بر خه .

د ۱۳۵۱ لمریزکال د لومړي د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دسر خبري

دا شعر ونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کي ديوي -
 مجهولي آيندي خواته زه اواز په وپه وپه خاپوړي کولې. دهغي
 نه وروسته زما په شرندي کي دهر تحولات پيښي شول. دهغي آيندي دهر و
 ولوس، شو او که زه د دي اوس نه په دي کم وکيف خبر وای ما به دهغج کال
 نه په هماغه تنگ، تريولو پته تيلو دارالعلوم کي دوه اوږي کلونه جوړ کړي
 وای.

د طالبانو په دنيا کي دي خورو ورواند پښنيز ما د حوالني د ماشوم ترب
 په دوره کي د الفاظ جو جامي اغوستي دي او واقعا ما ته دغسي ښکلوه کپړي
 لکه يوماشوم چې د تپي تياري دنيا نه رها ته راووي. دارالعلوم تياره هم
 د مسوړ د کپړي د تياري نډکمه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسو

ملګرې و ه لوبړو داش و چې اوې خښتې پې پخړې . دسړې نه به پې هغسې
شکاک جوړولوي دیکارت به پې په هدیره کې په خپله خبره پښمانه کړ . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه دهنځې اوسپنې نظرکوم کومې چې په
سندان باندې پې رحمه نکول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټه نوري
پوتې پوتې شي او چې رښتیا پې اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بیا نوخوښه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس داشمرونه لولم د دارالعلوم د دې تړلو نکونوښې پکې
شته مګر و بهر و سره هغه تاثرات اوانفعالات هم راټول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې دآئيني غونډې ديروبل ځای نه پې چاڼ او پې غلبه
سره راخيستی دی .

کابل راهبونه چه داپانې دچاپ دپاړو وسپارل شوي زه په مصرکې وم .
دهنځې ځای نه مابېرو آشنايانو ته اسرې وکړې چې دچاپ کار ته پې پام وکړي
اوځينو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولني رئيس و خوارې هم وکړه .

خوکله چې زه له اريکې نه راوگرځېدم هرڅه ترې تم شوي وو او پې پر
شوا خونې يې يو خوږ پانې په مطبېه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغږې دودې ، پې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بنا علي حبيب نوابي بيا بيا را تر لويې چې داپانې پې
ضروسو يو ځای شي زه دوی داخوښم خو رابلې پې نشم منلې چې زه په دې شړونو
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يو خو نظمونو زما دشر وندانه ديروي معيښې لويې
تاثرات او خاطرې پخپلې غږې کې امانتې ساتلې او زه ددغه امانت خيانت ته هيڅکله
تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگام په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې
 د جملداتو د تنازه کولو او د سرور وړاندي او احساساتو د پخلا کولو د پاره
 یوازینی وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ،
 درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرې تخلیق شوی
 او د انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې سر بند مگر خوند وړ پار په
 خورا د طبیعی او علاقمندی په خپلو اوبو او خستی او د ژوندانه د هرې کرشمې
 او هر ناز او اندازنه یې په یوه دېره بڼه کې او زده و سر او بڼې کې تر جمالی کوي ده .
 د عقل او فکر په جولانگه کې د خیال تر ورو پورې نو زموږ د مینې په نفري کې د
 یو ویده خوږ لمن نه یو شمور او خطا بخږې راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د
 پښتو د ادبي کلکشن د پیغمبر کلونیز بیلانز ته په مینه وروړاندې کړل .

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بی سوره رباب د اوم غوړتیا روڼو په تال - چې
 هغه د یو سرشار او تهپد ونکی ذوق په تېره شا بان تر نگېدلی - ویلی شوی دی
 زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما او بڼې ، د ضمیر واز او د
 خیال کلونیزه دی .

لکه څنگه چې شعراو شاعرې د حسن او جمال او د قدرت درتگین تکوین

سره غاړه غوړی، ده نوځکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه گناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التاتی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتونه پرته د شعروادب د حقیقتي دوستانو او د حسن او جمال د هواخراها نوره خوش طبعی دپاره دمینی او محبت یا په بل عبارت د عشقی او تغزلی اشعارو شنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هنده کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دوره د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل ناقلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسې په مخکې بزم او په تمه پېچي د اکرمي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لالهانده او وار خطا خلیتوب د یورنکین سوغات په نامه و معنی اوزما دا امیدواران دې په کالوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . ۲ . شفیق

کابل دارالعلوم

ص ۱۳۳۰ -

①

ماله غېر د محبت کې بڼکلی شړوند را

نژدگي د جست او خنز لکه سپند را

بولهوس پي چې لوی په عیش و نوش کې

د عمل سپينو خولو کې هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه د مينی کاشانه را

نخمي زده پي لاپه نوهر و وينونک کړه

سربازي د يو سرتېری پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون دشکلاتوسره تاب را

دستاغونو غوندي رندي آموخته کړو

سرنوشت مي باب د ميني دکتاب را

۴

افتخارد محبت په بنکلی تاج را

سمند زنه اورد ميني کپ خراج را

په بنکلي او په ماف مي لاري توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زده ڪور ٻي ٻي زميني مثال لکڻ

لپوني غونڊي سرخوڊه طبيعت را

د شري نه چي تر عرشه پي خاي شي

دهد ف په دايره ٻي ها وسعت را

۶

درد و غم د عبت ٻي خونڊ سرور را

د بهر خاي دار ما نو په ڪوه طور را

چي د حق د پاره دار په ليمون بگل ڪرم

هو موه جوش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفا ني غوندي جهاز را

خاص يوتا ته ي ملا تپته د نيا زا را

ستا دنهوا اسم انو پر دي چې و شلوم

هومره زور، قوت د ميني د پروا را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

د زهره کورمي د درد و نومنز لکاه را

کړه سپوږم غوندي درنه کړه ي پورته

هسي نه چې په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کپرو

زہر موزن روح تہ یوغیبی غوثہ امداد را

معنوی اساس مورتنگ پینچیل قدرت کپرو

د منزل پہ لوری بیامندی د باد را

۱۰

آئینہ چي د جهان د ننداروشي

دایو مویتی درد مند زو پی جام جسم را

د توحید لمبی پی سر پی لوسینہ کی

د بوتانوتونہ خالی د زہرہ حرم را

۱۱

سرولبوکې سمندرغونډې آرام را

په خپل لاس موزوله دخپل فکرزمام را

پې وېرعه دحرکت اوژوند پکې وی

دسجود باد په خوله هغه پیغام را

۱۲

زړه د درد دملغلرو خوزینه را

دهدف بام ته د لورپهت زینه را

ورانده مېنه مې په مینه بنایسته کړه

د پاک عشق په سرولبو سوی سینه را

۱۱۳

په خټکړو درد او مینې نسوی داغ را

سینه ټوله دم معنی دکلو باغ را

دې تیاره سفرې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یومواجه طبیعت لکه دریاب را

د پارې غونډې تپونه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توق نه خدايه طبع بېگانه را

دزده كود پاكې مينې كاشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب كړه

دانه غولدم دشاهانوسامانه را

۱۶

زولفتي داند بسنورا ته پرتې دي

يو طرفان دپاكې مينې دجنون را

چې سره خورې پرې باسې پرخوږكې

دې نه شپې د درد وغم په مېرغتون را

۱۷

د تقليد زو لني ما تي كره زمونږ نه

د عمل جذبو ټي ذوق د ايت كار را

خبريادونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه ذره ته ټي آسمانه لويه لار را

۱۸

د شروندو په صنف ټي شمېر كه كه داندي

د نيمگري شروندو عوض ټي پوره مرگ را

زه به خوله د شكايه نه مهرولاك كرم

ته كلشن له د شروندو ون ټي سازو برك را

١٩

چي راحت يکي د قوم او جمعيت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زو پيا په نوم کړ

نويه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېښت طوفان

د يقين په زړه محو تورتو کمان را

په زړه قصو چې زړه ستري ستومان شو

نوی عَصو، نوی ژوند، نوی جهان را

۲۱

قرباني جي سرنامہ دکوم اشروي

مدرسه کي درس ددعسي مضمون را

تاشي له پي جي بنکلی پردي پرپړوي

زولني په پښو د ميني د جمنون را

۲۲

په لښه د عشق پتنک هومره کده از را

زړه محفل د محبت د سوز و ساز را

که ي شمېري په تکیه د مفلسانو

په دولت د محبت رالہ اعزاز را

۲۳

خمخانه دمجت کي بسا کي را

په يوه جرعه دميو پورا کي را

چي کري دي تکليف کړه را په غاړه

نودنور وپه قبور وڅپولو کي را

۲۴

ناقلارو زنج دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفارا

دشپن خال غونډې به پښې پتندني بدم

افتخار د پابوسو لکه حنا را

٢٥

ديارانوسره مينه په اخلاص را

د کور پروسي هڅه دعواص را

چي د مينې د خور زده چرخ نه چوري

طبيعت لکه یتک غونډې رقاص را

٢٦

چي مني بي ناز نياز هغه دل بېرو را

نغري سينه د مينې د شرور را

موجوديت چي حق د پاره ټول فلاکړه

تېر و غشو د جفاله سينه سپر را

۲۷

دسحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک اوژر وندونک را

دادظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد امتياز، نه جهان پاک را

۲۸

دزاهد سړو په نفلو ميرو پوېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

بڼه مې ورسره قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړه په زهر ونيش را

۲۹

دې ترترتم له لکه نسر هومره مثال را

دېرو مخکې لارو وپورې وصال را

قافلي نه وروسته کېوساعت کم دي

په شېبه کې موزي له توان دتلو دکال را

۳۰

فرعون مويه سر پېږي زړي محوه کېږو

دجکړي تاب وتوان پخپل الطاف را

دانسان له وينو غوښو نه غذا خوري

ته نجات له هومره جوړو اعتراف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کې

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالې درد نه ډکې بنې او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې د شمعي نه طواف را

دې تياره کې ته يونوي انکشاف را

« امتياز » په عدل تندردې چې لوبېږي

ته زه د مساوات پخپل الطواف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زره په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوږ وروندون بدال کې

داشنا په غېږ کې عمر یو هر سبق را

۳۴

د خزان په پوره کده و بوتو و وې

روح راپو د پسرلی کره نوی ژواک را

د آواز د و ملتو د سیر غونډې

مخ په پورته موبن له هڅم چا لاک را

۳۵

ماويستي ده توبه د تشدد د نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

ويزكارنه شو د كوندی نه ارتقا ته

خوار بينتون له دې خوار يونه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې كه ساقي زما خا ورنده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند كړې مې كېمه مه كړې

يو مشكل چې وركومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بچايه احتياط را

اقتداري دخواهش په انضباط را

دهوندون د جنگ جگړو پيشا خوږکي

يو ساعت هم د پيغمخواختلاط را

۳۸

ستا دنيا کي بس د مينې عالي اوج را

نبار د زړه مي دک دخيرو او د پردو پوځ را

ابا سيند د زماني يم لاهو کوکړي

د مستي او شور زه دک تر وندون د موج را

۳۹

انزواء اور هېبانيت نه مې وساته

دعمل په څرخ مې تاوږ شړوندا رېټ را

پې صحنه دا اجتماع ولږه توده که پرې

هسې گرمو جذبېوله سينه بست را

۴۰

چې لري يې بلبلان دکل په ساژي

پروانه غونډې په سوزکې هاسرور را

چې وژکار شتم پيروي دخپل مسلک ته

خواري خېټې له په مثل د مزدور را

٤١

خوري هر څه درته پرېسوده خاونده

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت يک لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زده زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درمي و خوري هغه خوښ کړم

هسي شافي بڼکلی ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا كارويي كه شمېرې

دغې ديراو تخاڼې پورې الحاق را

جنت خه كرم ستا رضايي نصيب العين دى

د وفا توفيق په عهد د ميثاق را

٤٤

سينه ياكه له وهمونو له وسواس را

بنده، حيطې كې مې آواز له انعكاس را

چې خدمت پي قوت وكړي قام، تېر ته

هغه مت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لورې دمرل در

داویده پښتون چې وینکړي هافر ادر

چې عزم ته دغوه ویستل هېڅ نه وي

دکوشش جاذبې چې وینې دفرهاد را

٤٦

په لاس مونږ له دقوي ترقي جرړ را

دبشر دخانانو چرغ مـرـرـرـ

خوک چې غولرې: آزادي امن پي نوي

دهغوی زوال نصیب، زنگونه خبر را

٤٧

يوسر شاره طبيعت لڪه مينوش را

حق دپاره مال وسرود وڪري جوش را

داحساس لمبي هي سري لره سينه ڪي

لمبيلي ييم ڏنڊ ڪي عقل وهوش را

پسرلي ته

خوري چي خپل آهنگ ته کائنات

د فطرت د ښکلې ساز هغه نغمه يې

که فرياد دې چي ما حول راوړښ پري

د ژوند سيند کي ها دشور او زوږنځري

دلعل بخوري

ستا په مخ سپيني خوري چي وي راماتي

ښکار پدې لکه دلعل د بخورو

ما پري شوندي چي را توپي کړي شورو که

لکه ستا غوندي مې خوله د ملغلرو

افغان ته

کاشکې مروی چې ې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

دغه شریپری ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت یې پرېشانه

اخطار

که د یو چې هم په دې شایني اوسېږو

نوپه مرو او معد و سر به شمشیر ږو

راځی هلی چې لاسونه سره وړکړو

گوری داسیلاب اچې راځی لاهو کېږو

کاتہ

مہراوی سترپی چی روارو پی خماری

جو پرو پی یہ جهان دزرہ کی لاری

یہ اعجاز دی لمبرولی داد کا تہ دی

چی یہ شتہ می زلزلی کری راد و خاری

ماشوم توب

ہم معنی نشاط پی پی سترپی اوری

چی پی و دزرہ سرہ پہ کھوارہ کی

تسم پی روح نواز پہ شونہ وینکل و

ہر سبق پی و دمی پی سیارہ کی

شروندون

حقيقت دی افسانہ دہ کہ رومان دی

کہ کوم سازدی چي نری نری غلک پري

مازنیچہ ده چي پري لويي ماشومان کري

يوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستاپه ياد ستري داو بنکو، وينو نه کرم

زړه چي وايي چي دا تويي پردي وشلوم

په طغيان دا احساساتو خا درلند کرم

ښکلا

د ژوندون د ستړي توب سره پوره خواږې

يوه کيزه د قلاری او د لاس شسته

د عمل جذبې که غونډې په کار شي

تازه کې او طراوت لره ښکلا شسته

هوطنانوته

پاکې کړې لارې د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړکړې د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصريزنگونو بېل افسون راوړې

سترگې په بريد پرانيستی ښايي افغانانو لره

وطنخواه ته

د ملڪرتوب لاره پيدا ڪړه، د دوستانو سره

په يوه مسلڪ باندي راغونډه شه اشنا يا نوسره

د اشنائي د ملڪرتوب مفهوم يونه دي خڙڪه

د دوي په منځ ڪي تفاوت شته هونيشا نوسره

د سترڪولو پي

د سپورٽي د سپينورونگه پيه وولي ڪي

غلي غلي د پورٽي لائدي موسڪيري

په غلا غلا ڪانه ڪوي وارخطا ڪوري

دا چا سره په سترڪو ڪي لوب پوري

يوه آرزو

هغو تروپي له له بدو سترګو لاسرې

دواړه ناست وي ديو شرنډ خورپه غاړه

خو پدې بل کې محويت هومره بېخود کسري

رانه هېر شوي دامادي کائنات وارې

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږی

سعادت دې دانسان په کې ليکلی

خورمان دی دتاويل، تقلید آفاتو

رانه ورک کړوپه حاشيو کې غلی غلی

دحق دښمن

علميود «امتياز» دښمن دحق دی

داچې کړي او دښمنو جگ او شمله شخه

یم لوی شوی خپل خانه د ابراهیم کې

لاڼه خوا په دې نمرود باندې کړم یخه

ښکلی یار ته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غږ کې جوړ دې دنیا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار دده

ستا په موسکو موسکو شو په روی قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېدمه

دامید هر بانه ولیده سره یاکه

قلایرې په زړه راغله دلایسا شوم

خو هوږه خوڼد دی په آرزو او تمنا کې

امد

د ابې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پي د حیات کشتی لاهو ده

دلته لوبې په سر، تاج اوننگ و نام شي

عاشقی په شاهي نر کېزي محسوده

خلوت

پي حريم دي د اتيارونه خالي ڪريو

ڪلهه ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وځو د پي په غېږ کي

او د يوه د محبت وي سارته بله

د حيا خولي

دا شينم دکل په پانوکې ځلپوري

که په مخ دي د حيا خولې راماتي

پي په بدو بدو سترگو ورتنه ڪوري

رب دي کروي د بوالهوس د مرکه پاتي

د محبت کري

د دنيا کلزار به وچه سره ميره وه

که موسکي پکي پيمخې خوبان نړوي

په شاوندون به د جهود سره تياره وي

که کري د محبت په جهات نړوي

آزادي

پوه ښکلي شان ليلي د سعادت ده

چې پلوي په مغرب کې نيمکڅوړی

پوری د زلفوي نسيم دلته ساوړی

بس علاج زېږونز د وارو تلو سوري

ببخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا موکې

د تنکو تنکو کلونو په وږنو موکې

داد چاغېرې ته ورغلم چې خان ې

رانه ورک شو د يومست حسن جلورکې

تمنا

د اسمان انگرې شي چې د يوې بېلې

مادې خواته په خندا خندا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېرکې او د هېب

زما هو خوا هښ ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار ششم سر پر ايو ته کٽيو ځلي

په اشنا جامو کې ورک پي ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساويستل محال دی

هو مروه تنک پي ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

دبستان کې دايشيا چي زه استا د وم

تالوستله هغه وخت کې سپارو

مخ دي تورشه اوس زما د سر دعوه کړي

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه یې پروا شم

ماد مینې محبت په لارې ولونډه کړه

که به نه کورم پرې حق او حقیقت ته

ما په هسې یې نظر وستو کورونډه کړه

انتخاب

په شنو سترو د سپین غزه کې چې آښتاروی

دهغې په غاړه وی له ماشوم توبه

لېونی روح چې یوازې وې هرڅه نه

بې له مینې، ازادې او ښکلکیتوبه

په خوب کي

د سروکلو ديوتل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خوله په خوله غاړه په غاړه

د نسيم دې ثنا خون په کونگه تږب

اوسپوږنې وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنې د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شې راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې راوړاندې

پڄڻيون ته

دهاقي غور ٻڌي اوده ٻڌي انصافه

خلڪ ڪرڻي داسمان ڀر ڪنارو ڪڇي

ته لاواڻي الف ٻڌي دتر بڻ ڪڻيو

دنفاق اوجھالت ڀر سڀيا روڪي

شڪوه

دڀي دنيا کي ڇڏي هر ڇڏهه نه موندِي

واڪ دبل ٿر به دبل اوڪا دبل دِي

مال نه موندِيهه ملڪ نه موندِيهه خوري موندِيهه ڪرو

عيش دبل عشرت دبل اختيار دبل دِي

پوښتنه

داسپوږزې په سپنور وړېڅو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ يې راخوړه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

د سپوږزې اود نمړ پورې مسخره ده؟!

توده خبر

د دنيا له کيږو داره وم ستو مانه

زه ښځم ده وپرېم چاله دې جهان نه؟

د اتوده غېره دچاو چا په مينه

د اياسته لاسونه کړه چا پير زما نه

ماشوم توب

خه وږي وږي چي د ليونتوب دی

چې شتاب کې يو طرفن ورنه جوړېږي

يو صورت د يوې شورو بيخودۍ دی

سرشاري او بېغمي کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې يو خوب دی بې تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستي پکې غورځنگ کړي په موجودو

آطوفان د بخودۍ او جنون دی

بينائي

سلسرو سترگي دوا سر پر ده پر شي

چي بي نه ليد هه که هه خمزه به وا شوي

دا چي اوس په پتو سترگه کم ليدل کري

ستا په مينه کي قسم دی چي بينا شوي

فرياد

دا تومبي مي چي اغزي د زړه په سترگو

کوم چي رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

په آسمان په ظالمانو نه را لـ و پـ و بـ رـ ي

معلومه بري چي تاثيره ي فـ رـ يـ اـ دـ ي

د ضمير واز

مخ د تورو وديڅو نه راووزمه برېښنا يده

خاننده ، څلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زرو تيارې لسه روغا يمه

اوسم په سينه کې د زرو غوږ سره اشنا يده

راچ په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زرو نه دې د نيافته راشده

په دوت م په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق م ، بي رياء م د وجدان په شان

پاکچي وي د ورو پڅو نه د هغه شين آملان په شان

برق م د يقين غونډې او زم زم د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غسرونه ي

لازلوم د غيب سره موجود م ديولذ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهوشوي سفينه يده

بام د مراد ونو ته په لنډه لار زه يمه يمه

تزو لارو ته د چوږي د منځ چينه يمه

اخلم الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدلم دپنگ غوندي دشمې دملك خنى

نه دزوه پرووې دا احساس غوندي لوبې پرېمه

طاته سترگوړه اوړه كه غوندي خلب پرېمه

زېو چې روند اوكون شي نو بيا هېڅ نه معلومېږي

خه تدبير خوږنيم چې تېرو وروم خطا كېږي

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

نكوري ظاهرته قوانين دشرعيت زما

ودان م ارجاع سرو، دغدر نه نفرت كوم

پاكي ي القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پاكي ي ساتم دا زوكاكو حفاظت كوم

نو غاړې انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم، رحيم، دى آواز زما

لاړنډو پرووې كې كې آهنگ دبنكې ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دې وي

زه غلامي نه منم آزاده دا د نيا دې وي

بدي ي تياره شي رنایي د سپين سبارې وي

محو دې رجعت شي كه خه وي نواز تقا دې وي

مړه كال بود د ژوند له نوى ساه دحرکت غواړم

تېر ما فسانو نيم دنړى ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غوليم د ښېگڼو طرؤنلر يه
خوب زما عادت نه دى دشپي وړې بيللر يه

نيم پر تقليد كې هوا خواه د ا ب ت ك كار يه
ايكي دو جلان سر رولن پي يو كار يه

سوزم خو شحال پر مه پر تپه زه د سيند پشان
نور په نشته خوا حساس وي وي اخو په ننگا

باد د هوا تونه دروند بهرې پنا بيا يم
تا ته د نږ د رس كې نوي فكر د سبا بيا يم

تا د حال پر ژبه ، تخوله ، په رښتيا ستا يم
زه د شلم عصر د انسان په نامه دا وا يم

تېر شه د اتوم نه خوږ جهان د امنيت كړه ساز
به تره كړه د زړه غوږونه ، ولور و د خه ير لور ،

خه معنی ؟

دومره فریب په سپین خاډر قلندر خه معنی

په نوری عصر کې د دې زاړه دفتر خه معنی

که مفکوره دخیر خواهي وي په مفرو کې د چا

نوامتياز د سپین اوتور د لارو برس خه معنی

د زړه انگرې چې کړي جلرې دېکې ميني ، زه نسا

داسې دنيا کې تظاهر د نهر قسم خه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړلر

بيا د هغې پسي دخان حُني سنفر خه معنی

خدای چې مينا سترگې درکړيدي اوريد شته لکي

ياغور مجدل نوله لکه لکه له ککمر خه معنی

په لرڅو پيښو د آشنا سره د شپې په غېږ کې

چې زه مور نه يم سپينې سترگې د سحر خه معنی

شېرنگل!

«ته چې هسې بنايسته پي زېږه کله

خکه تاپه خان شيداکرله بلبله» (۱)

ستا د بوي نښې په باغ پيو داري کيږي

دلته نه راخي خودې له دې کبله

کوبه غوټه دې دميښي ورايله کړه

سگروشي دې چې بلبل سره کوله؟

دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی

چې دژوند پانه دې دومره زېږه شوله؟

دلبري کيږي دبدلو په جامه کې

دادې څه پرده په مخ وغورږوله

اورېده مې چې تاوې په گونگه ژبه:

سترگې ووينځه ليلي له تفافله

گوره تېروستي ظاهر دسر وکلونو

خساره دې سراسر وکړه گا کله

شاوخوا درنه چاپېره کلان سره دی

ته پي شهېر دمسافر وغوندي څخه؟

نېوهېښم چې ددې باغيچې گل پي

که زما غوندي راغلی له کا بلبه

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

څه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چې د فلک ورسره نه وي

ځان دې جهنم کړي په قرب باندې که ژوند غواړي

نډې ځي مورچي له چې تپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په خانانولکا نوک سې

داسې سړي کوم دی چې کوټک ورسره نه وي

خلاص به بگناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولې دوه م و شک ورسره نه وي

لاره به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چې ملگري ايلن کلاک ورسره نه وي

زه به د ساقي پيالې ته هيڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږو شونډو و جام چې کوک ورسره نه وي

پاتې به د پنځونده ديلرې منډې را منډې شي

ستا نه کله چې سترگ ورسره نه وي

اوبه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادي پکې

ودکه شاعري کړه چې مسلک ورسره نه وي

رنګین سحر

اړخ بدل شو د ژوندون
 یو رنګین غونډې مضمون
 ککړې تفسیر د یو جنون
 د زړه طفل ته لمسرون
 بیا نغښې د سبب وون:
 یو نوم مرګ دی د سکون
 کړد شونو د کور د وون
 د لیلی او د مجنون
 سر د فکر له زنګون
 ځای د عقل افلاطون
 د قدرت کور تر سکون دلی، په مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د هر کونو قیامت دی
 د گلشن په زرغونو ککړ
 د نګهت له میوو د ککړ
 وارخطا غوټې غوټې بېرې

په کلوونو دې شـ وړې
 چې بوسې يې وړ کولې
 خو سبا دې تښتوړې
 لکه طفل نازوړې
 په ناز نازي نرنگوړې
 په احساس لويې کولې
 چې تالا والا کولې

د سينې د سيند پخپلې، اړخ بدل کړول د ما نونو
 د احساس گڼتې لاهوشو، د مستې په طوفانونو

د اميد ماشوم خلې شو
 مشاطه د جمال راغله
 پيغامونه دريد يـ وو
 بيا د هوش متاع وړکېږي
 معشوقې د سرو گلونو
 نيا پيرو د حسن جوړکړو
 د وږمو د وږي خېږي
 غولرې زلفوله گلونه
 دافق نيسمر و وړې

د نسيم د ساز پر دوکې، کانا ناکې نغمه بارشو
 د بلبلو ترانو کچې، پيغا مرونه د بهار شو
 سرو د چې ووترا ورسه
 پخلا کېږي اړ ما نونه

گلو مينخل مخونه د شينم په رهنراو بنسکو
 اننگو سرو گلونه راته بنکاري چې سيالی کړي
 پياري شولوغسونه خوشالی شوی سر بوتوب
 گلشنونو کې سازونه بيا سرلرو کړه مطربانو
 ورته اچري لاسونه پينلې پينلې گلر خاڼې
 پسرلی کړې څه کارونه سوز و سازي سر ګډه کړې
 دسر وگلو چراغونه دکلشن حرم کې بل دی
 گللی مالې نجونه دکلنډ په لوري دروي
 د پيمخو ديدونه بي منته شر ځلسو ته

عکس يې اخيستو دکلو، رنگين شوی يې نظرو
 رنگارنگي رنگين وي، يو جيب «رنگين مهر» و

د څلورتنه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ
 هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموږ
 موږ به افغان نه یو قوی ملي وحدت جوړوو
 د تفریق د امتیاز په ځکه قیامت جوړوو

د راتلونکې ویرې د وطن پخپل همت جوړوو
 عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ به په دین په ملیت باندې خپل سر و رکړو
 د جفا غشوله سنگر غوندې تهر و رکړو
 وارو افغان ته د نهضت نوی خبر و رکړو

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د څو زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ
 موږ به نسیم د معارف پخپل وطن کې غوړوو
 نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غوړوو

د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غوړوو
 خدمت د قام ته چې ولاړ یو پرې سلام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات ورتكورو
نخونه ولزي، بي علمي او خرافات ورتكورو
دكاره منځ منځ نه بېخا يه سكتا ت ورتكورو

بنا پر حسن اعتاد باندي مسلم دي زمرو برون
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمرو برون
ظلم، رشوت، تېلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو كې درد او رحم، قساوت نه منو
سرو همدرد يوربي دروي پسر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دي زمرو برون
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمرو برون
موزين په ايشيا كې يوسعودانفانستان غواړو

موزين حكومت او حاكميت دپاك قرآن غواړو
اباد په صلح وامنيت باندي جهان غواړو

تېنيك دستغش فكر و تدبير په لاس زيان گومو برون
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمرو برون
ملي مفاد په شخصياتو مقدم دي موزين ته

حكلم ددين - عالم او مشر و محترم دي موزين ته
دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دي موزين ته

دقوم خادم څي وي هغه خلسي امام دي زمرو برون
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمرو برون

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنده، آزادي، بغښونکي، بريالۍ اسلامي مورخنگ د فکري او عقيدتي اصيلو کړينو په پام کې نيولو سره د کړو وځاهدو و ليکوالو، محققينو لوشاعرانو د جهادي آثارو خپرونو ته چمتو دي - په تېرو د هغوي ليکوالو آثارو ته چې په بهرنيو ليرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي هلته دخپراوي چاري ستونزمنې اوله مالي اړخه د زيات لگښت غوښتونکي دي .

څرنگه چې زموږ سترو اسلامي خوځښت له حساس اوزارک دورڅخه تېرېږي د فرهنگ جهاد په نظر کې لري چې د د زوړ ليکوالو او ادب پوهانو د مرستې اولارښوونې له لارې په نژدې راتلونکي کې يوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې .

فرهنگ جهاد د هر تههد، مجاهد ليکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د فو ماش مطابق د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لگښت څخه دخپرونې تول تکاليف په خپله غاړه اخلي ؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټنگسۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره شوي ځکه خو به د زوړ ليکوال يواځې د چاپ لگښت څخه ادا کوي .

فرهنگ جهاد د هېواد د زوړو اړخښتناکو آثارو اواسناد رسالته اوتکښت هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لجهادي پالسي سر اړخ کوي اوضرورت يې محسوسېږي تکښيږوي .

هيله ده د تکښيږولو يا خپريدنک له پاره د دغه وړو اړخښتناکه آثارو په استازي سر قدر من هېواد وال او فرهنگيان لاند فرهنگ جهاد سر مرسته وکړي .

لکړو د تههدونو وروڼو، ليکوالو او پوهانو څخه هيله کوو چې پخپلو مضوي اوساېلي مرستو لورينو سره د فرهنگ جهاد د پرمختيا او بيا وړتيا اولاره او د جهادي ادب د بيا نوي لوستونو په لار کې خپل مسووليت اوزمالت تر سره کاندې .

فرهنگ جهاد و غوثان و روحپروای تکرار کری:

- ۱- د خورشیت هورس لوی استاد پر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د همدیسې شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات - جرم محمد کاظم شارقی
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دارو د ژبې انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه :
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهادا افغانستان
- ۱۰- دکلیخ اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسپورونه
- ۱۱- په یاد سخن شعرونه آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب او د هند اغیزه
- ۱۳- داستانونه و لوستونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میګریند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان -
- ۱۹- دوشعرا شیدا

دوه بوجي درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستې نه سپوي.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپری
گوت دشونډود شریت در سره واخله
دوصال دیوه به مړه وی مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت در سره واخله

شفیق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**